

Verbod op het Vieren van niet-Islamitische Feestdagen

Sheikh Ahmad Musā Jibrīl

Moge Allah de Verhevene iedereen die op
welke manier dan ook bijgedragen heeft aan
de totstandkoming van dit boek, belonen
met de hoogste Tuinen in het
Paradijs...āmin!

Het Verbod op het Vieren van Niet-Islamitische Feestdagen

Sheikh Ahmad Musā Jibril

Inclusief fatāwā van Ibn Bāz, Ibn ‘Uthaymīn en een
selectie uitspraken van de imāms van al-Islām.

Copyright © 2025 Abouhafs.nl

Alle rechten voorbehouden. Dit werk mag worden gekopieerd, verspreid of vertaald, geheel of gedeeltelijk, op voorwaarde dat dit niet voor commerciële doeleinden wordt gedaan en dat er geen wijzigingen worden aangebracht aan de tekst of inhoud.

Toegestaan voor gratis verspreiding in druk- of elektronische vorm, mits met bronvermelding.

Voor meer boeken, artikelen, lezingen en ander islamitisch materiaal, bezoek: www.abouhafs.nl

Inhoudsopgave

Inleiding van de uitgever 3

Over de auteur 5

Inleiding van de auteur 8

Algemeen Bewijs voor het Verbod op het Vieren van de Feestdagen
van de Ongelovigen 13

Specifiek Bewijs: Uit de Qur'an 18

Specifiek Bewijs: Uit de Sunnah 20

Specifiek Bewijs: Uit de Consensus van de Geleerden 32

Specifiek Bewijs: Uit de Uitspraken van de Salaf 34

Commentaar 37

Conclusie 44

Het oordeel over deelname aan de feestdagen van christenen en
andere ongelovigen - Sheikh Abdelaziz bin Bāz 48

Het oordeel over het feliciteren van ongelovigen met hun feestdagen
- Sheikh Muhammad ibn Sālih al-'Uthaymīn 51

Uitspraken van de imams van al-Islām over nieuwjaarsvieringen 55

Inleiding van de uitgever

De uitgave van dit boekje is ontstaan vanuit de behoefte om binnen het Nederlandstalige islamitische discours ruimte te geven aan meer orthodoxe meningen die al vanaf de vroegste generaties deel uitmaakten van de islamitische traditie. Veel moslims in het Westen zijn opgegroeid in een omgeving waarin religieuze opvattingen soms worden verzacht, aangepast of verduisterd door maatschappelijke verwachtingen. Hierdoor is niet altijd duidelijk dat sommige standpunten, hoe strikt of afwijkend zij ook lijken in vergelijking met gangbare westerse gewoonten, stevig verankerd zijn in de oorspronkelijke bronnen van de islam en niet gebaseerd zijn op willekeur of een verlangen naar onverdraagzaamheid.

Het doel van deze vertaling is daarom niet om verdeeldheid te creëren of andere meningen te veroordelen, maar om begrip te ontwikkelen voor de redenen achter dergelijke opvattingen. Deze standpunten zijn gevormd door geleerden die zich baseerden op de Qur'an, de Sunnah en de consensus van de eerste generaties, en verdienen het om eerlijk en helder weergegeven te worden. Het is belangrijk dat westerse moslims verschillende perspectieven binnen de islam leren kennen en begrijpen, zonder ze automatisch weg te zetten als achterhaald, radicaal of onrealistisch.

Deze uitgave wil bijdragen aan een openhartige en volwassen omgang met uiteenlopende religieuze interpretaties. Wie de islam wil begrijpen in zijn volledigheid, doet dit pas wanneer hij kennismaakt met zijn hele breedte, inclusief de opvattingen die minder bekend of minder populair zijn binnen een westers kader. Door deze meningen te bestuderen komt men tot de wetenschap

dat zij voortkomen uit een diepgewortelde religieuze traditie, en niet uit onverdraagzaamheid of vijandigheid.

Wij hopen dat deze vertaling moslims in het Westen helpt om hun eigen religieuze vorming te verbreden, om met meer respect en minder vooroordelen te kijken naar de diversiteit van stemmen binnen de islam, en om opnieuw te ontdekken dat het debat over theologische kwesties een oude en levende traditie is die met wijsheid en wederzijds respect gevoerd kan worden.

De uitgever

Over de auteur

Sheikh Ahmad Musā Jibrīl werd in 1971 geboren in de Verenigde Staten, in een Palestijns gezin. Toen hij nog jong was, verhuisde zijn vader, Sheikh Musā Jibrīl, met het gezin naar Saoedi-Arabië om islamitische kennis te vergaren aan de Islamitische Universiteit van Madīnah. Tijdens hun verblijf in Madīnah voltooide Sheikh Ahmad op elfjarige leeftijd de memorisatie van de hele Qur'an.

Toen zijn vader zijn studie afrondde en het gezin terugkeerde naar de Verenigde Staten, was Sheikh Ahmad twaalf jaar oud. In zijn tienerjaren studeerde hij islam bij zijn vader en memoriseerde hij zowel *Saḥīḥ al-Bukhārī* als *Saḥīḥ Muslim* volledig, nog vóór zijn middelbare schooldiploma in 1989. Vervolgens leerde hij ook de ketens van overlevering (isnād) van deze beide verzamelingen uit het hoofd.

Na zijn middelbare school keerde Sheikh Ahmad, in de voetsporen van zijn vader, opnieuw terug naar Madīnah om aan de faculteit *Shari'ah* van de Islamitische Universiteit van Madīnah te studeren. Buiten het universitaire programma om zocht hij actief kennis bij vele vooraanstaande geleerden in het Koninkrijk, en had hij het voorrecht privélessen bij hen te volgen.

Hij bestudeerde verschillende boeken volledig met Sheikh Ibn 'Uthaymīn, van wie hij een zeldzame *tazkiyyah* ontving. Ook kreeg hij een *tazkiyyah* van Sheikh Ibn Bāz, drie maanden voor diens overlijden. In die aanbeveling spoorde Ibn Bāz de moslims in de Verenigde Staten aan om kennis te nemen van Sheikh Ahmad en Sheikh Musā, en prees hij hun da'wah-inspanningen en kennis.

Over Sheikh Ahmad zei Ibn Bāz: “Een Sheikh met een zuivere ‘aḳīdah (geloofsleer) die mij persoonlijk bekend is.”

Daarnaast volgde Sheikh Ahmad privélessen bij Sheikh Bakr Abū Zayd, waarin hij werken van Imām Muhammad ibn ‘Abd al-Wahhāb en Sheikh al-Islām Ibn ‘Taymiyyah bestudeerde. Hij studeerde ook vier jaar onder Sheikh Muhammad Mukhtār ash-Shinqītī en vijf jaar onder Sheikh Saḫī-ur-Rahmān al-Mubārakpūrī, de auteur van *Ar-Rahīq al-Makhtūm* (*De Verzegelde Nectar*).

Verder was hij een nauwe leerling van al-‘Allāmah Hamūd al-‘Uqlā ash-Shu‘aybī, die hem eveneens een *taẓkiyyah* gaf en met wie hij contact hield tot diens overlijden. Onder zijn andere leraren bevonden zich Sheikh Muqbil, Sheikh ‘Abdullah al-Ghunaymān, Sheikh Muhammad Ayyūb, Sheikh ‘Atiyyah as-Sālim (de belangrijkste leerling van Sheikh Muhammad Amīn ash-Shinqītī, die diens befaamde *Tafsīr ‘Adwā’ al-Bayān* voltooide) en Sheikh Ibrāhīm al-Husayn, jarenlang de vertrouweling van Ibn Bāz.

Sheikh Ahmad verrichtte de hajj samen met Sheikh ‘Abdullah al-Qa‘ood, een van de vroege geleerden van het Comité voor Fatwā (*Iftā’*), en was tevens leerling van Sheikh Sālih al-Hussayn (moge Allah hem genadig zijn), het toenmalige hoofd van het comité van de twee heilige moskeeën.

In zijn zoektocht naar kennis reisde de Sheikh naar verschillende landen, waaronder Egypte en Jordanië. Daarna keerde hij terug naar de Verenigde Staten, waar hij een master in de rechten behaalde (JD/LLM). Zoals hij kennis had verworven van de *Shari‘ah* van Allah, zo bestudeerde hij ook de wetgeving van de

ongelovigen, om in staat te zijn deze op de juiste wijze te weerleggen.

Inleiding van de auteur

Voorwaar, alle lof behoort alleen aan Allah, wij prijzen Hem, wij zoeken Zijn hulp en Zijn vergeving. Wij keren in berouw tot Hem en wij zoeken onze toevlucht bij Hem tegen het kwaad van onze eigen zielen en tegen het kwaad van onze daden. Degene die Allah leidt, niemand kan hem doen afdwalen, en degene die Allah doet afdwalen, niemand kan hem leiden. Ik getuig dat er geen god is die het recht heeft aanbeden te worden behalve Allah alleen, en ik getuig dat Muhammad ﷺ zijn dienaar en boodschapper is. Allah stuurde hem met leiding en de ware religie. Hij bracht de boodschap over, vervulde de toevertrouwde taak, gaf de ummah advies en streed voor Allah zoals er voor Hem gestreden dient te worden, totdat de zekerheid tot hem kwam. Hij liet zijn ummah achter op een pure en duidelijke weg, waarvan de nacht is zoals haar dag, en niemand dwaalt ervan af behalve degene die vernietigd is.

De Profeet ﷺ legde op deze duidelijke weg alles uit waar de ummah behoefte aan heeft, in al haar zaken. Dit ging zover dat Abu Dharr zei:

“De Boodschapper ﷺ liet ons zelfs geen vogel achter die met zijn vleugels in de lucht slaat, of hij heeft ons er kennis over gegeven.”¹

¹ Overgeleverd door Ahmad, nr. 20399. Zie *Majma‘ al-Zawā'id*, 8/263. Al-Haythamī zei: het is overgeleverd door at-Tabarānī en de overleveraars zijn de overleveraars van de saḥīḥ, met uitzondering van Muhammad ibn ‘Abd-Allah ibn Yazīd al-Muqri’, die *thiqah* (betrouwbaar) is.

Ook zei een man van onder de mushrikīn tegen Salman al-Farīsī: “Jullie Boodschapper leert jullie zoveel, zelfs hoe jullie naar het toilet moeten gaan.” Salman antwoordde: “Ja! Hij heeft ons ook verboden om richting de qiblah te gaan tijdens het urineren of ontlasten, of dat wij ons reinigen met minder dan drie stenen, of dat wij ons reinigen met de linkerhand, of dat wij ons reinigen met mest of botten.”²

Allah heeft in deze Grote Qur'an de fundamenteën van de religie uitgelegd, samen met haar vertakkingen. Hij heeft Tawhīd met al zijn categorieën uitgelegd, de 'Aqīdah uitvoerig toegelicht, de etiquette van het samenkomen, en zelfs het aantal keren dat men toestemming dient te vragen om iemands huis binnen te gaan.

Allah zegt:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾

“En er is geen levend wezen op aarde en geen vogel die met zijn vleugels vliegt, of zij behoren tot gemeenschappen zoals die van jullie. En Wij hebben niets in het Boek veronachtzaamd. Dan zullen zij bij hun Heer verzameld worden.” (al-An‘ām 6:38)

Onder de wijdverspreide afwijkingen binnen de ummah, vooral onder degenen in het westen en in landen die fel worden

² Overgeleverd door at-Tirmidhī (16); hij zei dat het een saḥīḥ hasan hadith is. Ook overgeleverd in *Saḥīḥ Muslim* en op andere plaatsen.

aangevallen door niet-moslims, bevindt zich het vieren van de feestdagen en festiviteiten van de ongelovigen. Deze vieringen zijn voor sommigen een trend en een traditie geworden, en degene die ze niet viert, en niet met de stroom meegaat, wordt in hun ogen gezien als een last, een buitenstaander, of zelfs een radicaal of fundamentalist. Maar dat is slechts volgens de maatstaf van degenen die op hun gezichten voortstompelen. Allah zegt:

﴿أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

“Is hij dan, die voortkruipt met zijn gezicht over de grond, beter geleid dan hij die rechtop op het rechte Pad loopt?” (al-Mulk 67:22)

Wat nog verdrietiger is dan de algemene massa van de ummah die afwijkt van dit belangrijke onderdeel dat het hart van ons geloof betreft, zijn de onwetende kopstukken die de weg effenen en deze afwijkingen rechtvaardigen. Deze zogenaamde “geleerden” geven fatwa’s aan de mensen puur op basis van wat de duivel hen influistert en wat hun verstand hen ingeeft. Terwijl zij de openbaring achter zich laten, die juist aan ons is overgeleverd om ons naar succes en overwinning te leiden. De afwijkingen die zij introduceren zullen uiteindelijk slechts leiden tot vernedering en ondergang.

Wil de ummah überhaupt het licht van overwinning zien, dan moeten wij beginnen ons te houden aan de Qur’an en Sunnah, en deze begrijpen volgens het enige begrip dat is goedgekeurd door Allah en Zijn Boodschapper ﷺ: het begrip van de salaf. Wanneer

iemand iets beweert, vragen wij om bewijs, in plaats van blind de mensen te volgen die ons, zonder dat wij het doorhebben, naar de rand van de hel leiden. De vier grote imams hebben in verschillende bewoordingen herhaald dat men moet nemen van dezelfde bron waar zij uit namen: Qur'an en Sunnah.³ Zij zeiden dit zodat de mensen hen niet blind zouden volgen.

Dit boekje is gebaseerd op de Qur'an en de Sunnah, volgens de weg van de metgezellen. Het zal voor elke lezer die de Qur'an en Sunnah als leidraad neemt, zonder twijfel duidelijk maken dat het verboden is om op welke manier dan ook, hoe klein ook, deel te nemen aan de feestdagen van de kuffar.

Ik vraag Allah om oprechtheid in deze nederige inspanning, en ik vraag Hem dat het gebruikt wordt als middel om te leiden naar het rechte pad. Moge Allah degenen belonen die hebben geholpen en geadviseerd, in het bijzonder mijn vader, en degenen die

³ Imam Abū Hanīfah zei: 'Het is onwettig voor iemand om onze mening te accepteren als hij niet weet vanwaar wij die hebben genomen.' Aangehaald door Ibn al-Qayyim in *I'lam al-Muwaqqi'in* (3/470). Imam Mālik zei: 'Voorwaar, ik ben slechts een mens. Soms heb ik gelijk, soms maak ik fouten. Kijk daarom naar mijn uitspraken: wat overeenkomt met het Boek en de Sunnah, neem dat; wat daarmee in tegenspraak is, laat dat.' Aangehaald door Ibn 'Abd al-Barr in *Jamī' Bayān al-ʿIlm* (775; #1435). Imam ash-Shāfiʿi zei: 'Voor alles wat ik zeg, en er is iets authentieks van de Profeet ﷺ dat mijn mening tegensprekt, komt de hadith van de Profeet altijd eerst. Volg mij daarom niet blindelings.' Aangehaald door Ibn Abi Hātim in *Adab ash-Shāfiʿi* (93), en ook door al-Albānī in *Sīfat as-Salāt an-Nabi* (52). Imam Ahmad zei: 'Volg mij niet, en ook Mālik, ash-Shāfiʿi, al-Awzāʿi of ath-Thawrī niet blindelings. Maar neem van waar zij namen.' *I'lam al-Muwaqqi'in* (3/469).

waardevolle inspanning hebben geleverd bij het redigeren van dit werk. Moge het hoogste deel van Jannah hun beloning zijn.

Abmad Musā Jibril

Algemeen Bewijs voor het Verbod op het Vieren van de Feestdagen van de Ongelovigen

A) Het vieren van de feestdagen van de ongelovigen is een innovatie. Deze vieringen behoren niet tot de islam en komen niet voort uit de praktijk van de salaf. Elke zaak die niet binnen de islam is vastgesteld, mag niet gevolgd worden, want dit leidt tot bestraffing, vooral op het gebied van ‘ibādah.

Iedere handeling van het leven, van geboorte tot graf, valt onder één van de volgende categorieën: munkar (slecht), mubāh (toegestaan), haram (verboden), mustahabb (aanbevolen) of wājib (verplicht).

De islam is volledig, en wij ontlene onze gehele levenswijze aan de islam die Allah voor ons heeft voltooid. Wij kunnen niets toevoegen en niets wegnemen uit deze volmaakte religie, zoals de Profeet ﷺ zei:

“Er is niets dat jullie dichter bij het Paradijs brengt en verder van het Vuur, of ik heb het voor jullie duidelijk gemaakt.”⁴

Zoals we zullen zien is het vieren van de feestdagen van de kuffār, en op welke manier dan ook bijdragen eraan, niet alleen een innovatie binnen de islam maar ook een overtreding van duidelijke uitspraken die dit verbieden.

⁴ Overgeleverd door Ahmad in zijn *Musnad*.

B) Het vieren van de feestdagen van de ongelovigen is een imitatie van de kuffār. De Profeet ﷺ heeft in vele ahadith het imiteren van de ongelovigen verboden. Hij zei:

*“Wie de kuffār imiteert, behoort tot hen.”*⁵

C) Moslims moeten verschillen van niet-moslims in zaken die op elkaar lijken.

Het onderscheiden van de ongelovigen is een belangrijke islamitische grondregel. Het volgen van de weg van degenen die door Allah zijn vervloekt, maakt geen deel uit van de islam.

Er is een duidelijke lijn te zien in de Qur'an en de Sunnah die dit principe bevestigt:

1. De verandering van de qiblah, van Bayt al-Maqdis naar de Ka'bah, was om te verschillen van de Joden die in dezelfde richting baden.
2. Ibn 'Umar zei dat de Profeet ﷺ heeft gezegd: *“Verschil van de mushrikīn, laat jullie baarden groeien en knip jullie snorren kort.”*⁶

⁵ Overgeleverd door Abū Dāwud in zijn *Sunan* (4/314, 4031), door Ahmad in zijn *Musnad* (2/50). Ibn Taymiyyah zei in zijn *Fatāwā* (25/331) dat het een authentieke hadith is. Ibn Hajar vermeldde het in *Fath al-Bārī* (6/98). As-Suyūṭī vermeldde het in *al-Jāmi' as-Saghir* en zei dat de keten van overlevering goed is (1/590).

⁶ Overgeleverd door al-Bukhārī in zijn *Sahih* (5892).

3. Abū Hurayrah zei dat de Profeet ﷺ heeft gezegd: *“De Joden en de Christenen verven hun haar niet, wees daarom anders dan zij.”*⁷
4. Anas ibn Mālik zei: “Wanneer Joodse vrouwen hun maandelijkse periode kregen, weigerden de Joodse mannen met hen te eten of met hen samen te slapen. De metgezellen vroegen de Profeet ﷺ hierover, en Allah openbaarde:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾

“En zij vragen jou over de menstruatie (Haid). Zeg: “Dat is een onreinheid, vermijdt daarom (seksueel contact met) de vrouwen gedurende de ongesteldheid. En nadert hen niet totdat zij rein zijn...” (al-Baqarah 2:222)

Toen zij dit hoorden zeiden zij: “Er is niets dat deze man probeert gemeenschappelijk te laten tussen ons en hen.”⁸

⁷ Overgeleverd door al-Bukhāri en Muslim

⁸ Overgeleverd door Muslim in zijn *Sahih* (302) en door Ahmad in zijn *Musnad* (3/132).

5. Ibn ‘Abbās zei dat de Profeet ﷺ heeft gezegd: “*Vast ‘Ashūrā’ en wees verschillend van de Joden door een dag ervoor of een dag erna mee te vasten.*”⁹
6. ‘Amr ibn Maymūn zei: “Ik zag ‘Umar in Jam‘ en ik hoorde hem zeggen dat de mensen van de Jāhiliyyah deze plaats pas verlieten na zonsopkomst, terwijl de Profeet Muhammad ﷺ wilde verschillen en deze plaats vóór zonsopkomst verliet.”¹⁰
7. Het verbod op het verrichten van het gebed na Fajr tot zonsopkomst en vóór Maghrib was eveneens omdat niet-moslims deze tijdstippen hadden gereserveerd voor aanbidding.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van de vele aanwijzingen waarin de Profeet Muhammad ﷺ zaken verbood of veranderde, omdat wij ze gemeen hadden met niet-moslims. Zoals in de eerder genoemde overlevering duidelijk werd voor de Joden tijdens de tijd

⁹ De geleerden verschilden van mening over de authenticiteit van deze hadith. Shaykh Ahmad Shākir kwalificeerde hem als hasan, maar de redacteurs van de *Musnad* classificeerden hem als da‘īf. Hij werd ook overgeleverd door Ibn Khuzaymah met dezelfde bewoording. Al-Albānī zei: “De isnād is da‘īf vanwege het zwakke geheugen van Ibn Abī Laylā, en hij werd tegengesproken door een mawqoef-overlevering die door ‘Atā’ en anderen van Ibn ‘Abbās is overgeleverd, waarvan de isnād volgens at-Tahāwī en al-Bayhaqī sahih is.” Al-Bayhaqī heeft deze hadith in zijn *as-Sunan al-Kubrā* overgeleverd met de hierboven genoemde bewoording, en in een andere overlevering met de woorden: “Vast één dag ervoor en één dag erna”, waarbij “en” wordt gebruikt in plaats van “of”. Al-Hāfidh Ibn Hajar vermeldde hem in *It-hāf al-Mabarah* (2225) als volgt: “Vast één dag ervoor en één dag erna,” en hij zei: “Hij werd overgeleverd door Ahmad en al-Bayhaqī met een da‘īf isnād vanwege de zwakte van Muhammad ibn Abī Laylā, maar hij is niet de enige die dit heeft overgeleverd; Sālih ibn Abī Sālih ibn Hayy heeft hem daarin gevolgd.”

¹⁰ Overgeleverd door al-Bukhārī in zijn *Sahih* (1684).

van Muhammad ﷺ, was zijn doel om alles te veranderen wat wij gemeen hadden met de niet-moslims. Dit belangrijke principe van de islam moeten wij begrijpen en toepassen.

De Profeet Muhammad ﷺ volgde een duidelijke lijn om zich te onderscheiden van de kuffār. Daartegenover zien wij onwetende kopstukken met verdorven volgers die juist proberen een tegenovergestelde lijn te volgen door hen te imiteren en zich met hen te verbinden.

Er zijn echter tradities waarin wij wel overeenkomsten hebben, zonder dat wij deze van hen overnemen. Het verschil ligt tussen het bedenken van handelingen, gewoonten, woorden of begroetingen met de bedoeling op hen te lijken, en tradities die toevallig voortbestaan zonder dat zij van hen afkomstig zijn.

Door deze voorbeelden zal duidelijk worden dat het vieren van de feestdagen van de ongelovigen op welke wijze dan ook verboden is, omdat het geen deel uitmaakt van de islam.

Specifiek Bewijs: Uit de Qur'an

﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾

“En degenen die geen valsheid bijwonen, en wanneer zij langs zinloosheid komen, gaan zij er met waardigheid aan voorbij.” (al-Furqān 25:72)

Ibn Taymiyyah vertelde dat Muhammad ibn Sīrīn zei dat **“az-zūr”** (valsheid) in dit vers verwijst naar het feest van *Shanīn*, waarin de christenen beweren dat ʿĪsā Palestina is binnengekomen.¹¹

Ibn ʿAbbās, Abū ʿĀliyah, Tāwūs, Ibn Sīrīn, ad-Dahhāk, ar-Rabīʿ ibn Anas en anderen zeiden dat **“az-zūr”** in dit vers verwijst naar de feestdagen van de ongelovigen.¹²

De uitspraak **“zij die geen valsheid bijwonen”** betekent dat zij er niet aan deelnemen.¹³

Andere metgezellen en grote geleerden gaven verschillende betekenissen aan **“az-zūr”**. Sommigen zeiden dat het een standbeeld betekent, sommigen dat het muziek is, en anderen zelfs dat het het toekennen van deelgenoten aan Allah betekent. Dit alles staat echter niet in tegenspraak met het feit dat het vers ook verwijst naar de feestdagen van de ongelovigen. De methode van de salaf was om binnen een breed begrip één detail te benoemen ter verduidelijking voor de toehoorder.

¹¹ *Iqtida' as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/427), waar hij verwijst naar *Jāmi'* van Abū Bakr al-Khallāl.

¹² *Tafsīr Ibn Kathīr* (3/439).

¹³ Ibid

Daarom heeft Allah de gelovigen bevolen om **geen valsheid bij te wonen**, laat staan erin deel te nemen. Dit omvat ook het geven van felicitaties, geschenken of andere symbolische handelingen die hiermee verband houden.

Specifiek Bewijs: Uit de Sunnah

1. Er is een overlevering van Thābit ibn ad-Dahhāk, die zei: “In de tijd van de Boodschapper van Allah ﷺ legde een man een gelofte af om kamelen te offeren in Bawānah. Hij kwam bij de Boodschapper van Allah ﷺ en zei: ‘Ik heb een gelofte afgelegd om kamelen te offeren in Bawānah.’ De Profeet van Allah ﷺ zei: *‘Waren daar afgoden die in de tijd van de Jāhiliyyah werden aanbeden?’* Hij antwoordde: ‘Nee.’ De Profeet ﷺ zei: *‘Hielden zij daar hun feestdagen?’* Hij antwoordde: ‘Nee.’ De Boodschapper van Allah ﷺ zei: *‘Vervul dan je gelofte, want er is geen vervulling van een gelofte die bestaat uit ongehoorzaamheid aan Allah, of een zaak die de zoon van Adam niet bezit.’”*¹⁴

Dit toont duidelijk het verbod aan om ceremonies of islamitische samenkomsten te houden op plekken die door de kuffār zijn gebruikt of bekend staan als plaatsen van aanbidding of feestdagen.

In de hadith zei de Profeet ﷺ: *“Vervul dan je gelofte.”* Dit betekent dat de enige reden waarom hij zijn gelofte mocht vervullen, was

¹⁴ Overgeleverd door Abū Dāwūd in *al-Aymān wa an-Nudhūr* (3133). Volgens een andere overlevering was degene die de vraag stelde een vrouw (2133). Het is ook overgeleverd door at-Tabarānī in *al-Kabīr* (1431). Shaykh al-Islām zei dat de isnād voldoet aan de voorwaarden van de twee *Sahibs*. Alle overlevertaars zijn thiqāt (betrouwbaar) en mashhūr (bekend), en de keten is aaneengesloten, zonder ‘an’ānah, dat wil zeggen dat geen van de schakels met het woord ‘an’ (van) is verbonden. Zie *al-Iqtida’* (1/634). Al-Hāfidh classificeerde het als sahih in *al-Bulūgh* (5041). Er is ook een authentieke hadith met vergelijkbare bewoording overgeleverd in *Sunan Abū Dāwūd* (3/607–609), in *Ibn Mājah* (2131, 1/688), in *Musnad Ahmad* (3/419), en een derde hadith in *Sunan Abū Dāwūd* (3315, 3/609), waarvan de overlevertaars in de keten sterk zijn.

dat de plek vrij was van deze twee zaken: er werden geen afgoden aanbeden en er werden geen feestdagen gehouden. De Profeet ﷺ vroeg hiernaar omdat, als de man met 'ja' op één van deze twee vragen had geantwoord, hij hem had verboden om daar te offeren.

De Profeet ﷺ sloot de overlevering af met: *"Er is geen vervulling van een gelofte die bestaat uit ongehoorzaamheid aan Allah."* Dit betekent dat het offeren op een plaats die de kuffār voor hun offers gebruikten, verboden is. Dit omdat het een daad van ongehoorzaamheid aan Allah zou zijn, anders zou deze uitspraak geen betekenis hebben.

Als het toegestaan was om op een plek te offeren waar de kuffār hun feestdagen vierden, dan had de Profeet ﷺ meteen gezegd dat de gelofte vervuld moest worden, zonder vragen te stellen.¹⁵ Zijn vragen zouden dan nutteloos zijn, terwijl hij ze duidelijk stelde om een verbod op te baseren.

Toen de man naar zijn gelofte vroeg, had de Profeet ﷺ hem direct kunnen zeggen dat hij zijn gelofte moest uitvoeren, maar er waren voorwaarden waarover duidelijkheid moest bestaan.

Wanneer zelfs een van de meest belangrijke daden van aanbidding, namelijk het offeren en gehoorzamen aan Allah, verboden is op plaatsen waar de kuffār hun vieringen hielden, wat moet dan gezegd worden over mensen die naar vieringen van de ongelovigen zelf gaan en eraan deelnemen? Wie met de ongelovigen meedoet maakt zichzelf onrein en volgt de islam niet.

¹⁵ *Iqtida' as-Sirāt* (1/441).

Let ook op dat dit niet eens een lopende gebeurtenis was. De Profeet ﷺ vroeg of ‘in het verleden’ ooit hun feestdagen op die plaats waren gehouden.

2. Er is een overlevering via Anas ibn Mālik: “De Profeet ﷺ kwam naar Madīnah , en de mensen hadden twee dagen waarop zij speelden. De Profeet ﷺ vroeg: *Wat zijn deze twee dagen?*’ Zij zeiden: ‘Dit zijn twee dagen waarop wij speelden in de tijd van de Jāhiliyyah.’ De Profeet ﷺ zei: *‘Allah heeft hen vervangen door twee betere dagen: ‘Īd al-Adhā en ‘Īd al-Fitr.’*”¹⁶

Het is duidelijk dat de Profeet ﷺ hen niet toestond om met deze oude vieringen door te gaan, omdat zij voortkwamen uit de periode vóór de islam.

De Profeet ﷺ zei ook: *“Allah heeft hen vervangen”*, wat betekent dat men moet verlaten wat is vervangen en zich moet houden aan datgene waarmee het vervangen is.

Zijn uitspraak *“betere dagen”* betekent dat wij datgene dienen te nemen wat beter is, door de islam voor ons aangewezen, in plaats van datgene wat slechter is en geen basis heeft in de islam. Wanneer wij niet-islamitische feestdagen vieren, ongeacht het type, ongehoorzaam je daarmee niet alleen de bevelen van de Profeet ﷺ, maar neem je ook een eigenschap aan van Banī Isrā’īl, aan wie Allah zei:

¹⁶ Overgeleverd door Abū Dāwud in zijn *Sunan* (1134, 1/675) en geclassificeerd als saḥīh door al-Albānī in *Silsilah as-Sahībah* (2021). Ook overgeleverd via een andere authentieke keten in *Musnad Ahmad* (3/103, 235, 250) en in *Sunan an-Nasā’i* (3/179–180, 1556).

﴿أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾

“Zullen jullie het betere verruilen voor het slechtere?” (al-Baqarah 2:61)

Deze twee dagen van viering werden volledig verlaten en niet langer beoefend. Als de Profeet ﷺ hen niet had verboden, zouden zij ermee zijn doorgegaan. Het veranderen van gewoontes die diep in het hart zitten, is zeer moeilijk. Eeuwenlang hebben leiders en koningen geprobeerd de tradities van hun volk te veranderen, zonder succes. De vaste en krachtige houding van de Profeet ﷺ, met de hulp van Allah, maakte hem daarin succesvol.

Deze hadith is een antwoord op degenen die beweren dat het toegestaan is om tradities van de kuffār te vieren, zolang zij geen religieuze betekenis hebben.

In deze overlevering zag de Profeet ﷺ kinderen spelen. Toen hij hiernaar vroeg, werd hem verteld dat dit gebeurde in de tijd van de Jāhiliyyah. Let op dat in geen deel van de overlevering sprake is van religieuze handelingen of aanbidding, en toch verbood de Profeet ﷺ het.

Sommige mensen laten zich excuseren door te zeggen dat bepaalde niet-islamitische feestdagen, zoals Thanksgiving of New Year, toegestaan zijn omdat zij geen religieuze betekenis hebben. Deze authentieke hadith maakt daar een einde aan.

3. Deze uitspraken van de Profeet Muhammad ﷺ, en vele andere, bewijzen dat er tijdens de periode van de Jāhiliyyah

allerlei vormen van vieringen bestonden. Met de komst van de Profeet Muhammad ﷺ werd dit allemaal verboden.

Als het niet was vanwege de vastberadenheid en sterke afremming van de Profeet ﷺ richting zijn metgezellen, zouden zij deze tradities en vieringen zijn blijven voortzetten en zou niemand ze hebben verlaten. Als het niet was vanwege het succesvolle en doelgerichte optreden van de Profeet ﷺ om zelfs de kleinste sporen van deze vieringen af te schaffen, dan zouden zij nog steeds gevierd zijn. Datgene wat de Profeet ﷺ krachtig heeft verboden, wordt beschouwd als haram.

Sommigen beweren dat, omdat de Profeet ﷺ de ongelovigen toestond hun eigen feestdagen te vieren, dit betekent dat moslims ook het recht hebben hetzelfde te doen. Deze redenering impliceert dat men zou mogen deelnemen aan de grootste zonde die de mensheid kan begaan. Zo'n onjuiste uitspraak kan zelfs leiden tot shirk.

4. Er is een overlevering via ‘Ā’ishah: “Abū Bakr kwam mijn huis binnen terwijl ik twee jonge meisjes van de Ansār had die liederen zongen die werden gezongen op de dag van Bu‘āth. Abū Bakr zei: ‘Zingen jullie in de toon van de duivel in het huis van de Profeet ﷺ?’ En het was een dag van ‘Īd, dus de Profeet ﷺ zei: ‘O *Abū Baker*, voor iedere groep is er een *‘Īd* en dit is onze *‘Īd*.’”¹⁷

¹⁷ Overgeleverd door al-Bukhārī (952) en Muslim (892).

In een andere overlevering zei hij: “O *Abū Bakr*, voor ieder volk is er een *Īd* en vandaag is onze *Īd*.”¹⁸

Uit deze overleveringen kunnen wij het volgende concluderen:

A) De uitspraak van de Profeet ﷺ: “Voor iedere groep is er een *Īd*” betekent dat er voor iedere religie feestdagen en vieringen zijn die hen onderscheiden van elkaar. Zoals Allah zegt:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾

“Voor ieder van jullie hebben Wij een wet en een manier van leven vastgesteld.” (al-Mā'idah 5:48)

Net zoals wij de kuffār niet toestaan om deel te nemen aan onze religieuze feestdagen of religieuze zaken, nemen wij ook niet deel aan die van hen. Onder andere verschillen wij van hen in onze feestdagen, onze Heer en de richting waarin wij Hem aanbidden.

B) In de overlevering zei de Profeet Muhammad ﷺ: “En vandaag is onze *Īd*.” Dit betekent dat onze feestdag beperkt is tot deze dag en dat wij geen andere vieringen of feestdagen hebben.¹⁹

Dit betekent echter niet dat de Profeet ﷺ onze vieringen beperkte tot die ene dag. Hij sprak in algemene zin en gaf geen specifieke beperking. Om dit te verduidelijken: als jij iemand het gebed zou uitleggen die er niets van af weet, zou je beginnen met de basis en

¹⁸ Overgeleverd door al-Bukhārī (3931).

¹⁹ *Iqtida' as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/447).

zeggen: “Dit is het gebed van de moslims.” Daarmee bedoel je niet dat er slechts één soort gebed is, maar je gebruikt het als voorbeeld.

In een andere overlevering noemde de Profeet ﷺ de specifieke dagen waarop de moslims feest mogen vieren. Hij zei: *“De dag van ‘Arafah, de dag van het Offer, en de dag van Minā zijn onze feestdagen, o mensen van de islam. Het zijn dagen van eten en drinken.”*²⁰

C) Omdat de islamitische feestdagen niet overlopen in of zich mengen met de feestdagen van de kuffār, stond de Profeet ﷺ toe dat de jonge meisjes zongen. De reden dat hij dit toestond is afgeleid uit zijn uitspraak: *“Voor iedere groep is er een feestdag en dit is onze feestdag.”* Deze reden geldt specifiek voor de moslims. Als deze permissie algemeen zou zijn voor iedere vorm van feest, dan zou het zinloos zijn geweest dat hij onze eigen feestdag benadrukte. Dat hij dit wel deed toont aan dat de permissie uitsluitend geldt voor onze feestdagen en niet voor welke andere viering dan ook.

5. In het Arabisch Schiereiland leefden zowel christenen als joden totdat ‘Umar ibn al-Khattāb hen verdreef tijdens zijn leiderschap. Het was zelfs bekend dat de Profeet ﷺ overleed terwijl zijn oorlogsschild in onderpand was bij een Jood. Er waren niet-moslims in elk land waar de islam zich verspreidde.

²⁰ *Sunan Abi Dāwūd* (2419), geclassificeerd als sahīh door al-Albānī.

Dit is een onbetwistbaar feit. Die joden volgden hun gewoonten en vierden hun feestdagen. Zij aten, dronken en droegen nieuwe kleding, en verrichtten andere zaken tijdens hun feestdagen.

Een historische werkelijkheid die men zonder twijfel kan aannemen, is dat de moslims nooit deelnamen aan hun feestdagen. Zij feliciteerden hen niet, en zij brachten op de feestdagen van de kuffār geen veranderingen aan in hun dagelijkse gewoonten. Sommigen vastten zelfs op die dagen, of riepen op tot vasten, om zich te onderscheiden van hen.

Het bevel van de Profeet ﷺ was streng en duidelijk dat wij niet vieren met de ongelovigen. Als dit niet zo was geweest, zouden wij zeker verhalen hebben gehoord over moslims die deelnamen aan hun feestdagen of hen feliciteerden, aangezien dit gewoonten waren waarmee men was opgegroeid vóór de islam. Als het niet was vanwege een bevel van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ, zouden zij hun oude gebruiken hebben voortgezet.

Het verst dat sommigen gingen tijdens de feestdagen van de ongelovigen, is aan ons overgeleverd: zij gingen slechts kijken. Zelfs dit heeft ‘Umar ibn al-Khattāb verboden.²¹

De overleveringen die ons hebben bereikt zijn zo gedetailleerd en specifiek dat zij vermelden dat sommige van de salaf slechts gingen kijken naar de feestdagen van de ongelovigen. Met dit in gedachten, zou je dan niet erkennen dat als zij zelf hadden deelgenomen aan de feestdagen, of zelfs maar de ongelovigen

²¹ *Iqtida’ as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/448–450).

hadden gefeliciteerd op hun feestdagen, dit ongetwijfeld in de geschiedenisboeken zou zijn opgenomen?

‘Umar ibn al-Khattāb verbood hen zelfs om te kijken naar de vieringen van de ongelovigen. Wat zou hij hebben gedaan als hij moslims had gezien die hun huizen versieren voor kerst, kalkoen eten op Thanksgiving, pompoenen neerzetten voor Halloween, of geschenken en felicitaties uitwisselen op Moederdag, Vaderdag, enzovoort?

6. Er is een overlevering via Abū Hurayrah: *“Wij zijn de laatsten in deze wereld, maar de eersten op de Dag des Oordeels. Zij kregen het Boek vóór ons, en wij kregen het Boek ná hen. Dit is hun dag die Allah hun oplegde, maar zij verschilden erover. Allah leidde ons naar de waarheid ervan. De mensen volgen ons hierin: de Joden [hebben] morgen, en de Christenen de dag erna.”*²²

In een andere overlevering zei de Profeet ﷺ: *“Allah liet degenen vóór ons dwalen. De Joden kregen zaterdag, en de Christenen zondag. Toen bracht Allah ons en leidde ons naar vrijdag. Zo maakte Hij vrijdag, zaterdag en zondag. Zij zullen achter ons zijn op de Dag des Oordeels. Wij zijn de laatsten van dit volk op aarde, maar de eersten die worden geoordeeld op de Dag des Oordeels.”*²³

Deze en andere overleveringen benadrukken dat wij onze eigen feestdagen hebben. Let ook op hoe de Profeet ﷺ de dagen

²² Overgeleverd door al-Bukhārī (238) en Muslim (855).

²³ Overgeleverd door Muslim (856).

verdeelde: vrijdag voor ons, zaterdag voor de Joden en zondag voor de Christenen.

Dat is alsof iemand zegt: er zijn drie auto's: een Mercedes, een Lincoln en een Cadillac. De Mercedes behoort aan Muhammad toe, de Lincoln aan 'Abdullāh en de Cadillac aan 'Abd ar-Rahmān. Elke auto behoort exclusief toe aan de eigenaar. Niemand anders heeft recht op die auto. Zo geldt hetzelfde voor de dagen en hoe de Profeet ﷺ deze onder ons verdeelde.

Ibn Taymiyyah zei, over deze overlevering:

“Als wij hun dagen vieren, dan overtreden wij deze hadith. En als dit geldt voor een wekelijkse viering, dan geldt dit op dezelfde manier voor hun jaarlijkse vieringen, zonder verschil. Sterker nog, als deze vieringen zelfs te identificeren zijn via onze eigen Arabische berekeningen en kalenders, dan is het nóg erger voor de feestdagen van de ongelovigen die niet bekend zijn, behalve via de berekeningen van de Romeinen, de Kopten, de Fārisi's of de Joden.”²⁴

Hoewel wij in dit leven de laatste zijn van alle religies en openbaringen, zullen wij de leiders zijn op de Dag des Oordeels. Onze Profeet ﷺ zal de poorten van het Paradijs openen. Dit is omdat wij het Boek na hen kregen, en wij geleid werden in datgene waarover zij verdeeld raakten, en onze goede daden hen zijn voorgegaan. Doordat wij hen hebben ingehaald op het rechte pad, eerde Allah ons met het ontvangen van de beloning als eerste.

²⁴ *Iqtida' as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/451).

De islam is een complete religie. Het is een manier van leven. Elk detail in ons leven halen wij uit de islam. Tot deze details behoort ook onze eigenheid in onze specifieke feestdagen. Om onze positie als leiders op de Dag des Oordeels te behouden, moeten wij ons houden aan hetgeen Allah en Zijn Boodschapper ﷺ ons hebben voorgeschreven, door uitsluitend de voor ons vastgestelde dagen te vieren.

De Profeet ﷺ benadrukte in deze overlevering dat wij als eersten beloond zullen worden op de Dag des Oordeels, omdat wij werden geleid terwijl de rest dwaalde. En van alle zaken waarin de ongelovigen afdwaalden, groot of klein, koos de Profeet ﷺ ervoor te noemen dat zij afdwaalden in hun feestdagen. Dit toont het belang van dit onderwerp en laat zien dat het een grote kwestie is, en geen kleine zaak zoals sommigen beweren.

Door ons te voegen bij degenen die lager in rang zijn dan wij, verspillen wij het voorrecht dat Allah ons heeft gegeven. Wij hebben dit voorrecht het meest nodig op de Dag des Oordeels, wanneer de zon minder dan een meter boven ons staat en ieder mens wegzinkt in zijn eigen zweet naar gelang zijn daden. Waarom zouden wij dit voorrecht verspillen, enkel om ons te voegen bij degenen die lager staan dan wij in hun feestdagen?

7. Kurayb, de dienaar van Ibn ‘Abbās, overleverde: “Ibn ‘Abbās stuurde mij en andere metgezellen van de Profeet ﷺ naar Umm Salamah om haar te vragen: ‘Op welke dagen vastte de Profeet ﷺ het meest?’ Zij zei: ‘Hij vastte zaterdag en zondag, en hij zei: “Dit zijn feestdagen van de

ongelovigen en ik hou ervan om mij op deze dagen van hen te onderscheiden.”²⁵

Het deelnemen aan hun feestdagen is niet alleen een grote zonde, maar het onderscheiden van hen is een principe dat door de islam is opgedragen.

Wel moet worden opgemerkt dat de vroegere geleerden verschillende meningen hadden over wat men moet doen op de feestdagen van de kuffār. Sommigen zeiden dat men zich van hen moet onderscheiden door te vasten, sommigen zeiden dat men de dag volledig moet negeren alsof het een normale dag is, en anderen maakten een onderscheid tussen Arabische en niet-Arabische feestdagen in deze kwestie.

Let op: geen enkele van deze geleerden zei dat het toegestaan is om hun feestdagen te vieren, eraan deel te nemen of hen zelfs maar te feliciteren.

²⁵ Overgeleverd door Ahmad in zijn *Musnad* (6/323–324) en door al-Hākim in zijn *Mustadrak* (1/109), die zei dat de overleveringsketen authentiek is. Ibn Taymiyyah vermeldde het ook via een andere keten en zei dat velen het als authentiek hebben beschouwd, *Iqtida' as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/453).

Specifiek Bewijs: Uit de Consensus van de Geleerden

1. Eerder werd vermeld dat Joden, Christenen en anderen aanwezig waren in de islamitische landen, en dat zij hun feestdagen daar vierden. Nooit is er vastgelegd dat moslims met hen meededen in hun vieringen of hen zelfs maar feliciteerden met hun feestdagen. Als er geen duidelijke en krachtige opdracht van de Profeet ﷺ was geweest om niet met hen mee te vieren, zouden wij talloze gevallen hebben gehoord waarin de metgezellen van de Profeet ﷺ en hun volgers dat wel hadden gedaan.
2. ‘Umar, samen met de overige metgezellen en hun volgers uit de bekendste geleerden, waren verenigd in een bepaling die ‘Umar toevoegde aan verdragen van landen die hij veroverde. Deze bepaling hield in dat de mensen van het Boek, die onder moslimheerschappij leefden, niet toegestaan is hun vieringen openbaar te manifesteren in het land van de moslims.

Als de moslims unaniem overeenkwamen dat de kuffār hun eigen feestdagen niet openlijk mogen vieren in landen onder moslimgezag, hoe kan dan een moslim, op welke manier dan ook, dit wél doen? Is het niet een nog grotere overtreding wanneer het een moslim is die hun feestdagen viert?

Zij werden hiervan verboden omdat het ofwel een zonde is, ofwel een religieus symbool van hen. In beide gevallen is het een moslim

verboden zonden te begaan en verboden bij te dragen aan de symbolen van de kuffār.²⁶

²⁶ *Iqtida' as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/454).

Specifiek Bewijs: Uit de Uitspraken van de Salaf

1. ‘Umar zei: “Wees op jullie hoede voor de talen van de niet-Arabieren, en wees op jullie hoede dat jullie niet binnengaan bij de mushrikīn op hun feestdagen in hun gebedshuizen.”²⁷
2. ‘Umar zei: “Leer de talen van de niet-Arabieren niet, en ga de kerken van de mushrikīn niet binnen op hun feestdagen, want de vloek van Allah daalt op hen neer.”²⁸
3. ‘Umar ibn al-Khattāb zei: “Blijf ver weg van de vijanden van Allah op hun feestdagen.”²⁹
4. ‘Abdullāh ibn ‘Umar zei: “Wie bouwt in de landen van de niet-Arabieren en hun Nayrūz³⁰ en festivals viert en hen imiteert totdat hij in die toestand sterft, zal met hen in de hel zitten.”³¹
5. ‘Abdullāh ibn ‘Amr zei: “Wie bouwt in de landen van de niet-Arabieren en hun Nayrūz en festivals viert en hen imiteert totdat hij in die toestand sterft, zal met hen in de hel zitten.”³²

²⁷ Overgeleverd door al-Bayhaqī in *Sunan al-Kubrā* (9/234), en vermeld in *Kanẓ al-Ummāl* (3/886, 9034).

²⁸ Overgeleverd in de *Musannaf* van ‘Abd ar-Razzāq (1/411, 1609) en in *Sunan al-Kubrā* van al-Bayhaqī (9234).

²⁹ *Kanẓ al-Ummāl* (1/405, 1732); *Sunan al-Kubrā* van al-Bayhaqī (9/234).

³⁰ Feestdag van de Perzen.

³¹ al-Bayhaqī (9/234).

³² Ibid, ook via een andere overleveringsketen voor dezelfde hadith.

6. Muhammad ibn Sīrīn zei dat ‘Alī een cadeau kreeg voor de dag van Nayrūz. Hij vroeg: “Wat is dit?” Men antwoordde: “O leider van de moslims, dit is de dag van Nayrūz.” ‘Alī zei: “Maak iedere dag een Fayrūz.” Abū Usāmah (een verteller in de keten) zei dat ‘Alī het Fayrūz noemde en een hekel had aan het gebruik van de naam zoals de kuffār die gebruikten.

Let op hoe ‘Alī zowel de naam van de feestdag als de dag ervan veranderde, uitsluitend om zich te onderscheiden van de niet-moslims.

‘Umar verbood al het spreken van hun taal en zelfs het binnenlopen van hun kerken op hun feestdagen. Als dat verboden is, hoe kan men dan hun handelingen verrichten, of zelfs maar deelnemen aan iets dat symbool staat voor hun religie? Is het niet erger om op hen te lijken in hun religie dan in hun taal? Zijn sommige van hun rituelen op feestdagen niet erger dan slechts een kerk binnengaan?

En als de vloek van Allah op hen neerdaalt op hun feestdagen vanwege hun daden, dan ontvangt wie met hen meedoet in hun handelingen, of een deel daarvan, dezelfde straf en stelt hij zichzelf bloot aan Allah’s vloek.

‘Umar beval ons: “Blijf ver weg van de vijanden van Allah op hun feestdagen.” Is dit niet een bevel om afstand te houden, hen niet te bezoeken en niet samen met hen te socialiseren op die dagen? Wat dan te zeggen over degene die zelfs bewust een deel van hun rituelen uitvoert?

Wat zijn zoon, ‘Abdullāh ibn ‘Umar, zei over degenen die de feestdagen van de kuffār vieren, laat zien dat hij hen beschouwde als of ongelovigen of grote zondaars.

‘Alī had een hekel aan het delen van dezelfde naam en dag, hoe zou hij hebben gereageerd als hij moslims van vandaag had gezien die deelnemen aan hun activiteiten?

Imām Ahmad, evenals vele andere bekende geleerden, hebben ingestemd met de uitspraken van de metgezellen hierboven.³³

³³ *Iqtida' as-Sirāt al-Mustaqīm* (1/455–461).

Commentaar

1. De feestdagen van de ongelovigen behoren tot hun geloof en levenspad, waarover Allah zegt:

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ﴾

“Voor iedere gemeenschap hebben Wij religieuze rituelen vastgesteld die zij moeten volgen.” (al-Hajj 22:67)

Deze zaken behoren tot dezelfde categorie als het richten naar de qiblah, het gebed en het vasten. Er is geen verschil tussen het deelnemen aan hun feestdagen en het deelnemen aan andere religieuze aspecten van hun geloof. Sterker nog, feestdagen zijn een onderscheidend element van de ongelovigen en één van de meest onderscheidende tekenen tussen hen en ons. Het accepteren van hun feestdagen is een uitnodiging tot een vloek van Allah.

2. Hun vieringen en feestdagen zijn afgeschaft en gebaseerd op ongehoorzaamheid aan Allah. Zeggen dat wij hun feestdagen op een positieve manier kunnen benaderen, is als zeggen dat wij zouden bidden richting Bayt al-Maqdis in Palestina in plaats van naar de Ka'bah in Makkah.

Een moslim die feestviert of de ongelovigen feliciteert met hun feestdagen, heeft daarmee impliciet hun vervalste religie goedgekeurd, of op zijn minst een geïnnoveerd onderdeel ervan.

3. Als het toegestaan was om met hen om te gaan op hun feestdagen, zelfs al was het alleen door hen te feliciteren,

dan zou dit grote gevolgen hebben. Steeds meer moslims zouden het doen, en uiteindelijk zou het een gewoonte worden onder moslims om de kuffār te feliciteren op hun feestdagen. Het zou zelfs zover kunnen komen dat het als een soort feestdag voor ons gezien gaat worden. Sterker nog, degenen die leven in niet-moslimlanden kunnen dat nu al merken!

Uiteindelijk zou dit concurreren met de feestdagen van Allah en hen zelfs overschaduwden, totdat het islamitische feestgevoel sterft en dat van de kufr tot leven komt. Dit is reeds begonnen onder de “verwesterde” moslims.

4. De meeste feestdagen van de ongelovigen zijn een versiering van de duivel voor hen. Het grootste voorbeeld hiervan is Kerstmis. Zij zelf twijfelen en discussiëren over de geboortedatum van ʿĪsā, en volgens de bronnen uit hun eigen religie is hij geboren in de zomer, niet in de winter, terwijl zij juist in de winter zijn verjaardag vieren!

In documentaires geeft een meer realistische kāfir zelfs toe dat Kerstmis meer een commerciële feestdag is dan een spirituele. Handelaren en bedrijven spelen de hoofdrol in het populair maken ervan. Het trieste is dat moslims in deze dwaasheid vallen, dit normaliseren en het zelfs goedkeuren! De rest van hun feestdagen is vergelijkbaar met deze.

Dit volledig afwijkende gedrag van sommige moslims is iets wat de Profeet ﷺ heeft voorspeld: *“Jullie zullen het pad volgen van degenen voor jullie.”*³⁴

Het volgen van de ongelovigen begint klein, in een detail, en door een kleine groep mensen. De meerderheid verbiedt en onderdrukt dat kwaad niet, waardoor het zich verspreidt. Het gevolg is een verwesterde generatie met een nieuwe, verwende religie die men zou kunnen noemen “Westerse Islam,” waarin je een moslim niet meer kunt onderscheiden van een jood of een christen.

De algemene trend onder verwesterde moslims is tegenwoordig om het pad van *interfaith* te volgen. Ik zal hierover, in sha’Allah, in een apart boekje uitleg geven.

1. Innovatie verdringt Sunnah

De Profeet ﷺ zei: *“Er is geen groep mensen die een innovatie invoert, zonder dat Allah een Sunnah van hen wegneemt die erop lijkt.”*³⁵

Islam en Sunnah zijn het voedsel van de ziel. Als je je ziel niet voedt met één soort voedsel, zal zij gevuld worden met iets anders.

Daarom staat vast dat innovatie de plaats inneemt van Sunnah, zoals islam de plaats inneemt van kufr. Een voorbeeld hiervan is het uitkijken naar feestdagen en het nemen van vrije dagen. Als je de feestdagen van de ongelovigen viert, of zelfs maar gedeeltelijk viert, dan raak je uitgeput en heb je geen energie meer om de

³⁴ Overgeleverd door al-Bukhārī en Muslim.

³⁵ *Musnad Ahmad* (4/105); as-Suyūṭī zei in *al-Jami‘ as-Saghir* (2/480) dat de overlevering goed is wat betreft haar authenticiteit

islamitische feestdagen goed te vieren. Je verlangen en vreugde zullen nooit hetzelfde zijn als wanneer er maar één feestdag zou zijn, waardoor je echt naar uitkijkt. De ziel verliest daardoor en wordt diep beïnvloed.

Kun je twee weken vrij nemen van school of werk voor Kerstmis, zoals je dat doet voor 'Īd, en toch dezelfde energie en inspiratie behouden?

Kun je op dezelfde manier cadeaus kopen en uitdelen als wanneer er slechts één feestdag zou bestaan, of Kerstmis of 'Īd?

Zou je uitkijken naar Kerstmis of naar 'Īd als er maar één van de twee bestond?

Zou je dezelfde spirituele inspiratie ervaren als er maar één feestdag was? En als iemand zegt: “Ik kan beide aan,” dan is het antwoord: “Wie zich richt op één feestdag, zal daar veel meer voldoening uit halen dan wie zijn energie verdeelt over twee.”

Er is een enorme tegenstelling tussen iemand die zijn energie, vreugde en viering richt op iets wat halal is, en iemand die weigert behalve het zondige pad te kiezen, het slechtste van de twee.

2. Vermenging met ongelovigen

Het mengen en socialiseren met de ongelovigen is op zichzelf gevaarlijk, omdat mensen zich op een bijzondere manier aanpassen wanneer zij langdurig met elkaar omgaan. Het mengen tijdens feestdagen is zelfs erger dan gewone omgang, omdat het kan leiden

tot gedrag waarin je moslims en ongelovigen niet meer van elkaar kunt onderscheiden behalve aan hun naam.

We hebben dit al in Bosnië gezien. De meeste moslims daar waren nauwelijks te onderscheiden van de Kroaten en Serviërs. Er was niets wat hen van de anderen onderscheidde behalve hun namen. Dit is het effect van langdurig mengen en socialiseren!

We zien dezelfde problemen hier in de Verenigde Staten. De nieuwe, jongere generatie die hier is opgegroeid en in de scholen van dit land is opgevoed, is een verwesterde, verwend geraakte generatie geworden met een mentaliteit die daarbij past. Hun houding en manier van denken lijken op die van de kuffār, en wat hen nog kan onderscheiden is vaak enkel hun naam, behalve voor degenen voor wie Allah genade heeft geschonken.

Daarom brengt het mengen met de ongelovigen tijdens hun feestdagen, of het feliciteren of versieren voor die dagen, de moslims dezelfde vervloekte eigenschappen die de kuffār kenmerken.

3. Imitatie leidt tot innerlijke liefde en verboden loyaliteit

Het imiteren van anderen in uiterlijke zaken wekt innerlijke liefde en genegenheid op, net zoals innerlijke liefde vanzelf leidt tot uiterlijke imitatie van degene die geliefd is. Daarom is het bewezen dat mensen die veel overeenkomsten met elkaar hebben, een bijzondere band voelen die sterker is dan met anderen. Als twee mensen uit hetzelfde land elkaar ontmoeten in het buitenland, zullen zij een speciale band hebben en een hechte relatie. Sterker

nog, mensen die dezelfde kledingstijl hebben of hetzelfde werk doen, voelen vaak een bijzondere verbondenheid, loyaliteit en emotionele band.

Daarom, als uiterlijke imitatie of materiële overeenkomsten liefde, loyaliteit en verbondenheid veroorzaken, dan zijn religieuze zaken nog veel sterker in het creëren van liefde en loyaliteit. Maar liefde en loyaliteit aan niet-moslims is in strijd met de islam, zoals Allah in de Qur'an in honderden verzen benadrukt:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ
يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾

“O jullie die geloven, neem de Joden en de Christenen niet als awliyā’ (beschermers, vrienden, vertrouwelingen). Zij zijn beschermers van elkaar. En wie van jullie hen tot bescherming neemt, behoort zeker tot hen. Voorwaar, Allah leidt het onrechtvaardige volk niet. En je ziet degenen in wier harten een ziekte is zich haasten naar hun vriendschap, zeggende: ‘Wij vrezen dat er een ramp over ons komt.’ Misschien zal Allah een overwinning brengen of een besluit van Zijn kant, en dan zullen zij spijt krijgen van wat zij in het verborgene koesterden.” (al-Mā'idah 5:51–52)

De verzen zoals deze in de Qur'an zijn talrijk. Wie de kuffār liefheeft, is geen ware gelovige. Het imiteren van hen impliceert liefde voor hen, en daarom is het verboden.

Allah zegt ook:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

“Jij zult geen volk vinden dat in Allah en in de Laatste Dag gelooft, dat houdt van degenen die Allah en Zijn Boodschapper tegenstreven, ook al zijn het hun vaders, of hun zonen of hun broeders of hun stamgenoten.” (al-Mujādilah 58:22)

Conclusie

Uit alles wat is besproken blijkt duidelijk voor ieder die een hart en inzicht bezit dat het verboden is om de feestdagen van de kuffār te vieren. Dit geldt ongeacht de vorm: deelnemen op welke manier dan ook, hen feliciteren, met hen mengen tijdens hun feestdagen, de plaatsen binnengaan waar hun feestelijkheden plaatsvinden, of welke symbolische handeling dan ook, zelfs als het maar een gebaar is dat sympathie of erkenning voor hun feestdag uitdrukt.

Wij horen geen cadeaus te kopen voor ouders op Vaderdag of Moederdag. Elke dag van het leven van een moslim is een Vaderdag en Moederdag.

Wij horen geen verjaardagen te vieren, omdat degenen die beter waren dan wij het niet deden, en omdat de oorsprong ervan afkomstig is van de kuffār.

Wij horen onze huizen niet te versieren zoals zij dat doen op Kerstmis, noch horen wij ons te kleden zoals zij op Halloween, noch te eten zoals zij op Thanksgiving.

Wij horen geen kalkoen te eten op Thanksgiving met de uitspraak dat onze intentie anders is. Er zijn 364 andere dagen in het jaar waarop je kalkoen kunt eten. Wanneer je juist die dag kiest, neem je symbolisch deel aan hun feestdag.

Hetzelfde geldt voor wie zijn huis versiert met kerstbomen of seizoenslichten tijdens de kerstperiode en vervolgens beweert dat zijn intentie anders was.

Als wij niet wakker worden en een standpunt innemen, zullen wij op een dag wakker worden tegenover een hopeloze generatie die de islam alleen nog maar kent van naam. Want het viere en deelnemen aan de feestdagen van de ongelovigen is een kankerachtige tumor in het hart van het islamitische geloof, die zich zal verspreiden en niet zal stoppen totdat het ons verwoest en ons identiteit en waardigheid ontnemt. Nog erger: het stelt ons bloot aan de vloek en toorn van Allah.

Het past een moslim niet om excuses te zoeken of rationalisaties te bedenken om mee te kunnen doen, alleen maar om sociale druk te vermijden, om het westen te plezieren of “met de stroom mee te gaan.” Onze enige opdracht in dit leven is gehoorzamen, luisteren en volledig accepteren wat tot ons komt van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ. Allah maakt dit duidelijk in de Qur’an:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾

“En het past een gelovige man en een gelovige vrouw niet, wanneer Allah en Zijn Boodschapper een zaak hebben besloten, om een andere keuze te maken in hun zaak. En wie Allah en Zijn Boodschapper niet gehoorzaamt: waarlijk, hij verkeert in duidelijke dwaling.” (al-Ahzāb 33:36)

Allah zegt ook:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

“Maar nee, bij jouw Heer! Zij zullen geen geloof hebben totdat zij jou (O Muhammad) als rechter aanstellen in hun geschillen, en vervolgens in zichzelf geen weerstand vinden tegen jouw beslissingen, en deze volledig accepteren met volledige overgave.” (an-Nisā’ 4:65)

Moge Allah ons maken tot degenen die de geboden van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ volledig, blij en uit vrije wil accepteren, en niet zoals de hypocrieten die Allah in de Qur’an heeft vernederd:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا﴾

“En wanneer tot hen wordt gezegd: ‘Kom naar wat Allah heeft neergezonden en naar de Boodschapper,’ dan zie jij (O Muhammad) de hypocrieten zich van jou afkeren met afkeer.” (an-Nisā’ 4:61)

Het oordeel over deelname aan de feestdagen van christenen en andere ongelovigen

Sheikh Abdelaziz bin Bāz

Vraag:

Onze broeder zegt: er valt op dat sommige moslims deelnemen aan het kerstfeest of het zogenaamde kerstmis van de christenen. Hij vraagt om verduidelijking.

Antwoord:

Het is niet toegestaan voor een moslim, man of vrouw, om deel te nemen aan de feestdagen van de christenen, joden of andere ongelovigen. Men dient dit te laten, want *wie een volk imiteert, behoort tot hen*. De Boodschapper ﷺ heeft ons gewaarschuwd tegen het imiteren van hen en tegen het aannemen van hun gewoonten en karaktereigenschappen.

Een gelovige man en een gelovige vrouw moeten hier dus voorzichtig mee zijn en mogen op geen enkele wijze helpen bij het organiseren of uitvoeren van deze feestdagen. Dit, omdat het feestdagen zijn die in strijd zijn met de Shari‘ah van Allah, en die worden georganiseerd door vijanden van Allah. Het is daarom niet toegestaan om eraan deel te nemen, noch om op welke wijze ook samen te werken met de mensen die ze vieren en hen te ondersteunen met iets, niet met thee, niet met koffie, noch met iets anders zoals servies of andere benodigdheden.

Allah de Verhevene zegt:

﴿وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

“En helpt elkaar in goedheid en godsvrees, maar helpt elkaar niet in zonde en overtreding.” (Soerat al-Mā'idah, 2)

Het deelnemen aan de feestdagen van ongelovigen is een vorm van samenwerking in zonde en overtreding. Daarom is het voor iedere moslim en moslima verplicht om dit te laten.

Een verstandig persoon behoort zich niet te laten misleiden door de daden van mensen, maar dient te kijken naar de islamitische wetgeving en wat hierin is voorgeschreven. Hij moet het bevel van Allah en Zijn Boodschapper ﷺ opvolgen en niet naar de gewoonten van mensen kijken, want de meerderheid van de mensheid trekt zich weinig aan van wat Allah heeft voorgeschreven. Allah zegt:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَيُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

“En als jij de meerderheid van degenen op aarde volgt, zullen zij jou van het pad van Allah doen afdwalen.” (Soerat al-An'ām, 116)

En Hij zegt:

﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾

“En de meeste mensen, hoe ijverig jij het ook zou wensen, zullen geen gelovigen zijn.” (Soerat Yūsuf, 103)

Gewoonten die in strijd zijn met de Sharī‘ah mogen niet gevolgd worden, ook al worden ze door veel mensen uitgevoerd.

De gelovige weegt zijn woorden en daden, evenals de woorden en daden van anderen, tegen het Boek en de Sunnah. Dat wil zeggen: tegen het Boek van Allah en de Sunnah van Zijn Boodschapper ﷺ. Alles wat daarmee overeenkomt is aanvaardbaar, ook al laten de mensen het achter. En alles wat ermee in strijd is, is afgewezen, ook al verrichten de mensen het.

Moge Allah iedereen succes en leiding schenken.

Bron: *Hukm al-mushārah fī a‘yād an-nasārā wa-ghayribim min al-kuffār* (Oordeel over deelname aan de feesten van christenen en andere ongelovigen), online geraadpleegd op de website van Sheikh ibn Baz. Beschikbaar op:
<https://binbaz.org.sa/fatwas/6539/>

Het oordeel over het feliciteren van ongelovigen met hun feestdagen

Sheikh Muhammad ibn Sālih al-‘Uthaymīn

Het feliciteren van ongelovigen met kerst of met andere religieuze feestdagen is verboden volgens algemene consensus, zoals Ibn al-Qayyim rahimahu-llāh heeft vermeld in zijn boek *Abkām Ahl adh-Dhimmah*. Hij zegt: “het feliciteren met rituelen van ongeloof die specifiek voor hen zijn is verboden, zoals het feliciteren met hun feestdagen of vastentijden, door te zeggen: een gezegend feest, of moge je genieten van dit feest, en soortgelijke uitdrukkingen. Als degene die dit zegt vrij blijft van ongeloof, dan behoort dit (in ieder geval) tot de verboden handelingen. Dit staat gelijk aan iemand feliciteren vanwege zijn neerknielen voor het kruis. In werkelijkheid is dit bij Allah zondiger en verwerpelijker dan het feliciteren met het drinken van alcohol, het doden van een mens, of het plegen van verboden seksuele handelingen en soortgelijke zaken. Veel mensen die weinig waarde aan de religie hechten begaan dit en beseffen niet hoe slecht hun daad is. Wie een dienaar feliciteert vanwege een zonde, innovatie of ongeloof heeft zich blootgesteld aan Allahs woede en afkeuring.” Einde citaat.

Het feliciteren van ongelovigen met hun religieuze feestdagen is verboden met deze ernst volgens Ibn al-Qayyim, omdat er een erkenning in ligt van de rituelen van ongeloof die zij volgen, en een tevredenheid daarmee voor hen. Ook al is iemand zelf niet tevreden met dat ongeloof voor zichzelf, toch is het voor een

moslim verboden om tevreden te zijn met rituelen van ongelooft of anderen ermee te feliciteren. Allah Ta'ālā is daar immers niet tevreden mee.

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ

لَكُمْ﴾

“Als jullie ongelovig zijn, dan is Allah niet van jullie afhankelijk, maar Hij is niet tevreden met ongelooft voor Zijn dienaren. En als jullie dankbaar zijn, dan is Hij daarmee tevreden voor jullie.” (Soerat az-Zumar, 7)

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا﴾

“Vandaag heb Ik jullie godsdienst voor jullie vervolmaakt en heb Ik Mijn gunst voor jullie volledig gemaakt en heb Ik de Islam voor jullie als godsdienst gekozen.” (Soerat al-Mā'idah, 3)

Het feliciteren hiermee is verboden, of deze ongelovigen nu collega's van de persoon zijn of niet.

Als zij ons feliciteren met hun feestdagen antwoorden wij hen daar niet op, want het zijn geen feestdagen voor ons en het zijn feestdagen waar Allah Ta'ālā niet tevreden mee is. Ze zijn ofwel innovaties in hun religie, ofwel ooit religieuze wetgeving die is afgeschaft door al-Islām waarmee Allah Muhammad ﷺ naar alle mensen heeft gestuurd.

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

“Wie een andere religie dan al-Islām wenst, dat zal van hem niet worden geaccepteerd. En in het Hiernamaals behoort hij tot de verliezers.” (Soerat Āl ‘Imrān, 85)

Het beantwoorden van hun uitnodigingen ter gelegenheid van hun religieuze feestdagen is eveneens verboden. Dit is ernstiger dan alleen feliciteren, omdat daarin daadwerkelijke deelname schuilt.

Het is ook verboden dat moslims zich met ongelovigen vergelijken door op deze gelegenheid feesten te organiseren, cadeaus uit te wisselen, zoetigheden of maaltijden te verspreiden, het werk stil te leggen of soortgelijke handelingen te verrichten. De Profeet ﷺ heeft gezegd:

“Wie een volk imiteert, behoort tot hen”. (vermeld door Imām Ahmad en Aboe Dāwoed)

Sjeikh al-Islām Ibn Taymiyyah zegt in zijn boek *Iqtidhā’ as-Sirāt al-Mustaqīm Mukhālafat Ashāb al-Jahīm*:

“Het navolgen van hen in sommige van hun feestdagen maakt hun harten blij over datgene wat zij aan valsheid volgen, en het kan hen ertoe aanzetten om kansen te grijpen en zwakkeren te vernederen.”

Wie iets van dit alles doet is zondig, of hij het nu doet uit beleefdheid, vriendelijkheid, verlegenheid of om een andere reden. Dit behoort tot toegeeflijkheid in de religie van Allah en tot redenen die de ongelovigen sterken en trots maken op hun religie.

Wij vragen Allah om de moslims eer te geven door hun religie, hen standvastigheid te schenken, en hen te helpen tegen hun vijanden. Hij is Machtig en Sterk.

Bron: *Majmū‘ Fatāwā wa Rasā’il Sjeikh Ibn ‘Uthaymīn* rahimahu-llāh, 3/369.

Uitspraken van de imams van al-Islām over nieuwjaarsvieringen

Eerste boodschap:

Het oordeel over deelname aan de feestdagen van christenen

‘Umar ibn al-Khaṭṭāb radiya-llāhu ‘anhu zei: “Leert de taal van de niet-Arabieren niet, en betreedt hun kerken niet op hun feestdag, want Allahs woede daalt op hen neer.”³⁶

Imām Mālik rahimahu-llāh zei: “Het is afkeurenswaardig om met hen op schepen mee te reizen die zij gebruiken voor hun feestdagen, omdat de woede en vervloeking over hen neerdaalt.”³⁷

Ibn Taymiyyah rahimahu-llāh zei: “‘Umar heeft het dus verboden om hun taal te leren en zelfs om hun kerk binnen te gaan op hun feestdag. Hoe is de situatie dan van iemand die sommige van hun handelingen uitvoert, of die verricht wat voortkomt uit hun religieuze voorschriften? Is hun navolging in daden niet erger dan het navolgen van hun taal? En is het verrichten van sommige handelingen van hun feestdagen niet erger dan louter binnenlopen in hun kerk op hun feestdag? En als Allahs woede op hen neerdaalt vanwege hun daden op hun feestdag, dan zal degene die

³⁶ Musannaf ‘Abd al-Razzāq, nr. 1669.

³⁷ al-Luma‘ fī al-hawāḍith wa-l-bida‘, 1/492.

hen in die daad of een deel ervan volgt zich niet hebben blootgesteld aan die bestraffing?”³⁸

En hij zei ook: “Imām Ahmad heeft expliciet aangeven dat het niet is toegestaan om de feestdagen van joden en christenen bij te wonen, en hij beriep zich op de uitspraak van Allah: **‘En zij die niet getuigen van az-zūr’.**” (Soerat al-Furqān,72)³⁹

Imām Ibn al-Qayyim zegt: “Imām Ahmad baseerde het verbod op het bijwonen van de feestdagen van christenen en joden op deze āyah. **Az-zūr** betekent bij hem: hun Palmzondag en hun feestdagen. Volgens ad-Dahhāk betekent **az-zūr**: de feestdag van de polytheïsten. Sa‘īd ibn Jubayr zei: Palmzondag. En Ibn ‘Abbās zei: **az-zūr** betekent de feestdag van de polytheïsten.”⁴⁰

Tweede boodschap:

Het oordeel over deelname onder het voorwendsel van goed gedrag

Sommige moslims zeggen: wij nemen deel aan de feestdagen van vredige christenen in ons land vanuit goed gedrag en hoffelijkheid.

Imām as-Shāfi‘ī beschrijft in zijn voorwaarden voor het samenleven met Ahl adh-Dhimmah: “Het behoort niet tot hun rechten dat zij in de steden van moslims het kruis openlijk tonen,

³⁸ al-Fatāwā al-Kubrā, 2/485.

³⁹ al-Fatāwā al-Kubrā, 2/486.

⁴⁰ Ahkām Ahl adh-Dhimmah, 3/1244.

noch luid verkondigen wat shirk inhoudt, noch een kerk bouwen of een gebedsruimte voor hun bijeenkomsten, noch de klok luiden, noch openlijk hun uitspraken over shirk met betrekking tot 'Īsā ibn Maryam of anderen bespreken tegenover moslims.”⁴¹

Abū Bakr al-Kāsānī, een hanafi-geleerde, zei: “Zij mogen hun kruis niet openlijk tonen op hun feestdag, omdat dat het tonen van tekenen van ongeloof is. Daarom mogen zij dat niet doen in de steden van de moslims. Als zij dat binnen hun kerken doen, wordt daar niet tegen opgetreden. En als zij binnen hun oude kerkklokken luiden, wordt daar niet tegen opgetreden, want dan worden hun rituelen niet openlijk getoond. Maar wanneer zij buiten luiden, dan mag dat niet omdat het openlijk tonen van rituelen zou zijn.”⁴²

Al-Hattāb al-Mālikī zei: “Ibn Habīb zei: de dhimmis moeten verhinderd worden in het openbaar wijn en varkensvlees te tonen. Als wij dat in de openbaarheid aantreffen wordt het vernietigd en de dronken persoon gestraft. En wanneer zij hun kruis openlijk tonen in hun feestdagen of tijdens regengebeden, dan worden die kruisen vernietigd en worden zij gestraft.”⁴³

⁴¹ al-Umm, 4/210.

⁴² Badā'i' as-Sanā'i', 7/114.

⁴³ at-Tāj wa al-Iklīl, 4/602.

Derde boodschap:

We verwerpen hun geloof, dus waarom is deelname dan verboden?

Allah Ta‘ālā zegt:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

“Vervolgens plaatsten Wij jou (O Moehammad) op een juiste weg (Sjarī‘ah) van de godsdienst. Volg deze dan en volg niet de begeerten van degenen die niet weten.” (Soerat al-Jāthiyah,18)

En Hij zegt:

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ

السَّبِيلِ﴾

“...En volgt niet de verlangens van een volk dat eerder dwaalde, velen heeft doen dwalen, en zelf van het rechte pad afdwaalde.” (Soerat al-Mā'idah, 77)

Ibn ‘Abbās radiya-llāhu ‘anhumā vertelde dat de Profeet ﷺ zei, dat Allah Azza wa Jall zegt: “De zoon van Adam heeft Mij geloochend, terwijl hij dat niet behoort te doen. En hij heeft Mij beledigden, terwijl hij dat niet behoort te doen. Zijn loochening is dat hij beweert dat Ik hem niet opnieuw kan creëren zoals hij eerst was, en zijn belediging is dat hij zegt dat Ik een zoon heb.

Verheven ben Ik boven het nemen van een gezellin of een zoon.”⁴⁴

Wie de oorsprong van de kerstboom onderzoekt, vindt dat de eerste gebruikers ervan de farao's, Chinezen en Hebreeërs waren, als symbool van eeuwig leven. Later verspreidde de verering ervan zich onder heidense Europeanen en bleef bestaan, zelfs nadat zij christelijk waren geworden. Zij plaatsten de boom in hun huizen en versierden hem om de duivel te weren tijdens kerst.⁴⁵

Ibn Taymiyyah zei: “De feestdagen van de polytheïsten verenigen twijfel, begeerte en valsheid. Er is geen religieus voordeel in, en wat ervan lijkt op onmiddellijke vreugde eindigt in pijn. Daarom zijn zij az-zūr, en het bijwonen ervan is het getuigen van az-zūr.”⁴⁶

As-Suyūṭī zei: “De feestdagen van joden en andere ongelovigen of verdwaalde volkeren behoren niet gevolgd te worden door moslims, en een moslim behoort hen in niets daarvan te imiteren.”⁴⁷

⁴⁴ Saḥīḥ al-Bukhārī

⁴⁵ Encyclopedia Britannica, 3/284.

⁴⁶ Iqtidhā' as-Sirāt al-Mustaqīm, 1/183.

⁴⁷ al-Amr bi-l-Ittibā' wa an-Nahī 'an al-Ibtidā', p. 145

Vierde boodschap:

Mogen wij geschenken aannemen tijdens hun feestdagen?

Een vrouw vroeg ‘Ā’ishah radiya-llāhu ‘anhā: “Wij hebben burenen onder de Majūs (Zoroastriërs), en wanneer zij hun feestdag hebben schenken zij ons iets.” Zij antwoordde: “Alles wat voor die dag geslacht is, eet dat niet. Maar eet fruit en dingen die van bomen komen.”⁴⁸

Abū Barzah radiya-llāhu ‘anhu had eveneens Zoroastrische burenen die hem cadeaus gaven voor Nowruz en al-Mihrajān. Hij zei tegen zijn familie: “Wat fruit is, eet het. En wat geen fruit is, stuur het terug.”⁴⁹

De muftī van Córdoba, al-‘Allāmah Muhammad ibn ‘Attāb al-Andalusī, verbood het eten van vlees dat speciaal geslacht is voor Nowruz. Hij zei dat dit behoort tot datgene wat wordt geofferd voor iets anders dan Allah. Hij had er grote afkeer van en stond het niet toe.⁵⁰

Het is dus duidelijk verboden om verboden zaken te accepteren, zoals alcohol, varkensvlees of geslacht vlees waarop niet de naam van Allah is genoemd.

Ook mag een moslim geen cadeau geven aan een andere moslim ter gelegenheid van hun feestdag. Ibn Taymiyyah zei: “Wie een geschenk aan moslims geeft op deze feestdagen dat afwijkt van wat

⁴⁸ Musannaf Ibn Abī Shaybah, 8/88.

⁴⁹ Musannaf Ibn Abī Shaybah, 8/88.

⁵⁰ al-Mumti‘, p. 38.

normaal is buiten deze periode, dan wordt dat geschenk niet geaccepteerd, vooral wanneer het geschenk een middel is om hen te imiteren, zoals kaarsen tijdens kerst of eieren tijdens hun vastentijd. Evenmin behoort een moslim iemand te schenken vanwege die feestdag, en zeker niet wanneer het gebruikt wordt voor imitatie.”⁵¹

Vijfde boodschap:

Wij gaan met goede intentie, niet met hun motieven

Sommigen zeggen: wij nemen deel met goede intentie of uit buurtschap. De Profeet ﷺ zei immers: *“De daden zijn slechts volgens de intenties.”*

‘Umar ibn al-Khattāb zei: “Vermijd de vijanden van Allah, de joden en christenen, op hun feestdag en hun bijeenkomsten, want Allahs woede daalt op hen neer, en ik vrees dat het jullie treft.”⁵²

Imām adh-Dhahabī zei: “Als iemand zegt: wij hebben niet de intentie om hen te imiteren, dan wordt hem geantwoord: de feitelijke deelname en overeenkomst in hun feestdagen en seizoenen is verboden. Dit blijkt uit het correcte hadīth van de Boodschapper ﷺ die het verrichten van het gebed tijdens zonsopgang en zonsondergang verbood, en zei: *‘De zon komt op tussen de hoorns van de duivel, en dan knielen de ongelovigen voor haar neer.’*

⁵¹ Iqtidhā’ as-Sirāt al-Mustaqīm, 1/227.

⁵² Shu‘ab al-Īmān van al-Bayhaqī, nr. 8940.

De moslim heeft zeker niet de intentie om de zon te aanbidden, want als hij dat zou willen, zou hij ongelovig worden. Maar het feit van overeenstemming in tijd en daad is reeds verboden.”⁵³

Zesde boodschap:

Zij feliciteren ons, dus moeten wij hen ook feliciteren?

Dit argument is ongeldig. Want een basisprincipe van onze religie is loyaliteit jegens gelovigen en het afwijzen van ongelovigen. Felicitaties kunnen niet gegeven worden aan mensen van wie wij hun geloof niet accepteren, en wiens geloof handelingen bevat van shirk en ongeloof. Felicitaties komen niet voort behalve uit werkelijke wederzijdse genegenheid, en in werkelijkheid bestaat er geen echte hartelijke genegenheid tussen moslims en christenen, noch andersom. De christenen geloven immers dat Allah de derde van drie zou zijn. Daarom is geestelijke verbondenheid uitgesloten.

Hoe kan het toegestaan zijn om christenen te feliciteren terwijl hun feest gebaseerd is op de vermeende geboorte van ‘Īsā ibn Maryam, en zij beweren dat hij de zoon van Allah is? Allah de Verhevene zegt hierover:

﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا (٨٩) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَخَرُّ

الْجِبَالُ هَدًّا (٩٠) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (٩١)﴾

⁵³ Tashbih al-Khasīs bi-Ahl al-Khamīs.

“Jullie hebben iets zeer ergs beweerd. Daarvan dreigen de hemelen te scheuren, de aarde te splijten en de bergen ineen te storten, omdat zij voor de Erbarmer een zoon toeschrijven.” (Soerat Maryam, 89-91)

Feliciteren onder deze omstandigheden is onmogelijk voor wie hun geloof afwijst.

Daarbij komt dat het feliciteren van christenen bij consensus van de metgezellen, hun leerlingen en de generaties daarna verboden was. Niemand kan aantonen dat er in de tijd van de saḥābah, tābi‘īn of vroege generaties een uitspraak bestond die het feliciteren van christenen of ongelovigen met hun religieuze feestdagen toestond.

Ter informatie: zelfs de orthodoxe kerk feliciteert de katholieke kerk niet met kerst. Elke stroming beschouwt de andere als buiten het geloof van de Messias. Hoe kan dan de moslim hierop worden aangesproken?

Dit boek behandelt het verbod op het vieren van niet-islamitische feestdagen binnen de Islam. Aan de hand van duidelijke bewijzen uit de Qur'an, de Sunnah, de consensus van geleerden en uitspraken van de salaf, wordt uitgelegd waarom deelname, felicitaties, symbolische handelingen of aanpassingen op deze dagen niet zijn toegestaan. De auteur toont aan dat dit verbod gebaseerd is op een lange traditie binnen het islamitisch recht. Het boek biedt een gestructureerde uitleg van de argumenten en laat zien hoe feestdagen verbonden zijn met geloof, identiteit en religieuze loyaliteit.

Copyright © 2025 Abouhafs.nl | Hilversum

Voor meer boeken, artikelen, lezingen en ander islamitisch materiaal:

www.abouhafs.nl